उचैनदेवं वेद। सोऽच जुहोति। अग्रये कामाय खा-हानुविन्ये खाहा। अनुमत्ये खाहा पुजापतये खाहा। खगीयं खोकाय खाहाग्रये स्विष्टकते खाहेति॥ ८॥

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्य लोकस्य दारः। द्वः
श्रेंन्योऽनुवित्तयो नाम । आणा प्रथमाः रक्षति।
कामी दितीयाम्। ब्रह्म तृतीयाम् । यज्ञश्रंतुर्थीम्।
आपः पञ्चमीम्। अग्निर्वित्तमान् षष्ठीम्। अनुवित्तः
सप्तमीम्। अनु इवे स्वर्गे लोकं विन्दति। कामचाराऽस्य स्वर्गे लोकं भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजेते।
य उचैना एवं वेदं। तास्वन्विष्टि। पष्ठीही वरां दंद्यात्कः सञ्चं। स्त्रियै चाभारः सम्रध्ये॥ ६॥

अनु॰ २॥

त्तीयाऽनुवाकः।

तपंसा देवा देवतामयं आयन्। तपसर्थयः खर-न्वविन्दन्। तपंसा सपत्नान् प्रणुद्ामारातीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति। पृथमजं देवः इविषा विधेम। ख्यमु ब्रह्मं पर्मं तपा यत्। स एव पुनः स पिता स माता। तपा इ यक्षं प्रथमः सम्बभूव। श्रुड्या देवा देवत्वमंश्रुते। श्रुड्डा प्रतिष्ठा खोकस्थं देवी॥१॥